

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Nicolai Lancicii E Societate Iesv Opvscvlorvm Spiritvalivm
Tomvs ...**

Łęczycki, Mikołaj

Antverpiae, 1650

Eucharistia excitat in nobis actus bonos.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-78821](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-78821)

Compēd.
Theol.
l. 6. c. 15.

haberet tantum ex opere operantis, redderetur inefficax ex operantis malitia. Quanquam non habet tantam efficaciam nec intensiue nec extensiue, quantam Passio Christi, quæ profuit etiam hominibus iis, qui vixerunt ante Christum passum, etiam non Baptizatis, etiam in mortali peccato existentibus, etiam ad remissionem peccati originalis, & cuiusvis mortalis, ad quæ sacrificium Eucharistiæ, non habet efficaciam propriam ex opere operato, sicut nec charecteres trium Sacramentorum, & ad donum perseverantiæ, sed ad quædam ex his ex opere operantis, impetratoriè concurrunt: posunt enim hoc sacrificio varia impetrari, etiam absentibus. Sanè, si B. Ludovicus Bertrandus vit sanctus Ord. S. Dominici, faciendo signum S. Crucis in suâ cellâ, animo benedicendi cuidam nobili (quod & alis seruis Dei contigisse scimus, valde illi, etsi longè posito proderat, vti Deus reuelauerat cuidam S. Moniali Carmelitanae fori Tessedæ, vti dicitur in eius vita capite 10. quanto magis fons ipse talis benedictionis, qui in hoc sacrificio includitur, à quo vim suam habet benedictio cruce facta, proderit etiam iis, qui absunt à loco sacrificij.

CAPVT OCTAVVM.

Eucharistia excitat in nobis actus bonos.

40. **N**ondè, prodest Eucharistia ad spirituale profectum, non tantum vti alia opera bona, in iustorum animabus profunt, cauendo augmentum gratiæ, non tantum vt habitus supernaturales virtutum, qui faciunt hominem potentem ad operandum supernaturaliter, sed etiâ (quod habitus per se soli non habent) excitant actum secundum. Per hoc enim Sacramentum, inquit S. Thomas, quantum est ex sui virtute, non solum habitus gratiæ & virtutis confertur, sed etiam excitatur in actum secundum, iuxta illud: charitas Christi vrget nos. Et alio in loco: Charitas, inquit, non solum quantum ad habitum, sed etiam, quantum ad actum, excitatur in hoc Sacramento. Tum alio modo; quia, vt ait B. Laurentius Iustinianus, Erudiendo illuminat. Mēs autem Sacramento recepto illustrata, faciliè à diuina gratia mouetur ad exercendos actus virtutum, quas habet suis potentis inherentes. Et alio loco, per illud ait, informari opera, conformari Deo. Pulchrè id hac similitudine illustrat S. Thomas Opusculo 54. capite 20. Vt surculus bone arboris, si trunco inseratur etiam siluestri, quod naturalis virtute præualens illius amaritudinem, in suam dulcedinem & suauitatem conuertit, & similem sibi bonum fructum proferre facit, sic Christi corpus nobis insertum, desectus nostros euacuat, & in suam nos bonitatem trahit: vt quales ipse frondes, flores, & fructus iustitiæ facit, tales & nos per eum faciamus. At B. Lancicij Opusc. Tom. 2.

Albertus magnus ponit inter effectus SS. Eucharistiæ: *Viuisificationem interiorem, quia nonnquam per virtutem huius Sacramenti fig de attrito contritus. Vnde sicut lignum vite comestum vitam præstat: sic per hanc gratiam, purgamur, illuminamur, perficimur, rescimur, & viuisificamur. Et bene reditur vita per cibum, per quem & mors intrauit. Quocirca meritò Eucharistiam appellat S. Gregorius Nazianzenus, mystica ac sursum serenita sacra, quibus nec manus quicquam, nec præstantius apud nos est. Fert enim mentes nostras sursum, per actus virtutum, quos in nobis excitat, & ita B. Ludonicus Bertrandus, Ord. S. Dominici vti scribit in eius pulcherrima vita. Vincentius Iustinianus, dixit cuidam, se multoties valde tepidum, receptâ SS. Eucharistiâ, subitò sensisse tantum calorem intra se, vt sibi videretur corpus & anima instar fornacis igneæ: præ grandi amore. Ita experiebatur illud in se Psalmi: Cor meum & caro mea exultauerunt in Deum viuum. Et B. M. Magdalena de Pazzis, Sanguis, inquit, mei Verbi, est magnus, trahens ad se animas, & Deum; lignum vite, inclinat ad ostendendum misericordiam, sicut pondere pomorum arbor inclinatur ad terram cum ramis suis sanguis tuus, vt torcular vinum exprimit, sic stringit potentiam tuam, ad effundendum amorem; qui est misericordia tua. Meritò ergo B. V. Christam alloquens, & ab eo petens dari cuidam Domino Eucharistiam, vti dicitur in Reuelationibus S. Brigitiæ appellauit Christi corpus in Eucharistia; Promptissimum infirmorum auxilium, quod reddit cæcis visum, surdis auditum, claudis gressum, manibus opus. Et ibidem c. 24. idem petens: Da ei quod mihi charissimum est, sacrum corpus tuum, vt accendatur voluntas ad bona, quæ hætenus tepuit à charitate tuâ. Eucharistia, inquit Henriquez libro 8. capite 35. numer. 2. dum trahitur, rescicendo gustum corporis, præstat animæ, non solum habitum auctum, sed effectiue excitat & impellit in actum deuotionis delectabilis. Vt enim Spiritus S. qui animam iusti inhabitat, spirituali impulsu & auxilio excitat voluntatem, saluâ hominis vitali & liberâ cooperatione, & mouet actiue ad exercitium actus, & seruentem dilectionem; ita Verbum per corpus suum, & per species, sub quibus totus Christus continetur, tanquam per instrumentum coniunctum Sacramentaliter, & eleuatum, mouet effectiue deuotam & attentam voluntatem in actum suauem. Deuotio enim est promptitudo voluntatis in his quæ pertinent ad seruitium Dei, & est præcipuus actus Religionis. Vide ibi reliqua pulchra.*

orat. i.

cap. 17.

4. par. vit.
cap. 24

l. 6. c. 23.

S. Th. 2.
2 q. 82.

CAPVT NONVM.

Eucharistia passiones frænat.

Decimò, Eucharistia prodest contra passionum motus inordinatos. Nam, vt ait Cyrillus Alexandrinus, Perturbationes animi extinguit. Et S. Ambrosius ait. Hoc Sacramento inebriari affectus fidelium, vt curas seculi huius, metum mortis,

42.
l. 4. in
Ioa. c. 17.
l. 15. in
Psalm. 118.

Gg sollici-

h. 23. ad
pop. & h.
4. in Mat.

sollicitudinemq; deponant. S. Chryostomus disse-
rens de passione iræ, Quomodo, inquit, ab hac tam
noxia peste liberabimur, si vtiq; illam potionem bibe-
mus, qua omnes intra nos vermes, serpentesq; mortificat,
& quodnam, inquit, istud est poculum, quod eam vim
habeat. Præiosus scilicet Christi Sanguis, si cum fida-
tia sumatur. Nobis, inquit S. Cyprianus, Christus
pincerna porrexit hoc poculum, & docuit, ut non tan-
tum exterius hoc sanguine liniremur, sed & interius
aspergione omnipotentis animâ muniremur: & penetrâs
omnia tanti medicamenti virtus, quidquid esset intus
effugaret, & renouaret, sanaretq;, quidquid mori, car-
ni, vel spiritui, veteris vitæ adlitterat corruptela. Quin-
imò S. Thomas, ait, Eucharistiâ carnis fomitem im-
minui. Et vt B. Albertus magnus, docet, Eucharis-
tia fomitem mitigat. Vide Lorinum in Acta. Ex-
terna impedimenta sunt dæmones. Hoc autem
Sacramentum, inquit S. Thomas, in quantum signû
quoddam Passionis Christi, per quem victi sunt dæmo-
nes, repellit omnem dæmonum impugnationem. Vnde
S. Chryostomus dicit, vt leones flammam spirantes,
sic ab illâ mensa discedimus, terribiles effecti diabolo.
Nam vt ait B. Petrus Damianus ep. ad Blancam
Comitissimam cap. 3. Terretur aduersarius cum
Christiani labra videt Christi cruore rubentia. Agno-
scit enim præstis sue perditionis iudicium, & diuina
victoria, quâ captiuatus est & obreritus, non tolerat
instrumentum. Imò non tantum repellit impu-
gnationem dæmonum, sed, vt ait S. Ignacius
Martyr. Retundit vim & potentiam Sarthana, omnes
conatus suos, quasi totidem sagittas non aliò colliman-
tis, quàm vt nos in peccatum pertrahat. Hoc autem
Sacramentum inquit B. Laurentius Iustinianus, à
malo præseruat. Et. Optimum est ac salubre remediũ,
ad comprimendum voluptuosos animi motus, vt si quis
hac se senserit peste vulneratum, omni quâ valet virtute,
studeat diuina frequentare Sacramenta. Meritò
igitur S. Dorotheus Abbas apud Palladium dixit:
Quò venit Saluator, (loquitur de signo crucis
Christi), potente contra dæmones, illic viribus
cæret diaboli improbitas. Maior autem vis est ip-
sius Christi, quàm eius crucis. Declarari potest
hæc vis contra dæmones è SS. Eucharistia pro-
cedens, dicto quodam S. Macarij Ægyptij, qui,
vt scribit Palladius, cum vxorem cuiusdam,
præstigijs & incantationibus præstigiatoris, spe-
cie tenus in aquam transformata curasset,
eam sic admonuit: Nunquam Ecclesiam deseras,
nunquam abstineas à communionem Christi Sacra-
mentorum. Hæc enim tibi acciderunt, quod iam quin-
que hebdomadis non accessisti, ad intemerata no-
stri Saluatoris Sacramenta. Si ergo sæpè ad ea,
& piè accedemus, dæmonis impugnationem
ridebimus.

43.
3 p. q. 79.
a. 6. ad 3.
Cõpend.
Theol.
l. 6. c. 16.
3 p. q. 79.
a. 6.
h. 45. in
Ioan.

ep. 10. ad
Ephes.

44.
de cast.
conn. c.
18. col. 5.
Ibid. c. 7.
col. 3.

45.
Hist.
Lauf. 5. 2.

Ibid. 5.
19.

CAPVT DECIMVM.

Eucharistia prodest corporibus variis
modis.

VNdecimò, prodest Eucharistia ad spirita-
lem profectum, quia non tantum animâ,
sed etiam corporibus prodest, quemadmodum
testimonijs Patrum id ostendit Suarez tom. 3.
in 3. p. d. 64. sect. prima, & seqq. idq; quatuor
modis: Primo, quia facit per virtutes, quas con-
fert & auget, vt corpus etiam Deo feruiat, & à
peccatis præferuetur. S. Thomas respondens ad
eorum argumentum, qui dicebant, saltem quâ-
tùm ad corpus per hoc Sacramentum gratiam
non confert; Licet, inquit, corpus non sit immedia-
tum subiectum gratiæ, ex animo tamen redundat effe-
ctus gratiæ ad corpus, dum in præsentia membra nostra
exhibemus arma iustitiæ Deo, vt habetur Rom. 6. Nâ,
vt ait S. Cyrillus Alexandrinus, sedat, cum in nobis
manet Christus, saluentem membrorum nostrorum le-
gem. Nam de corpore Christi, vt scripsit S. Thomas
Opusculo 58. capite 21. manat vmbra gratiæ, quæ
nobis defenfaculum est contra incitina vitiorum &
carnalis concupiscentiæ. Et, vt ait B. Albertus mag-
nus in compendio Theologico libro 6. cap. 16.
Sicut aqua refrigerat, ita istud Sacramentum seruo-
rem concupiscentiæ mitigat. Et, vt habet S. Thomas
Opusculo eodem cap. 6. Panis celestis in similitudi-
nem pruna rorisq; apparebat, quia corpus Domini à
feruore praua concupiscentiæ refrigerat. Et S. Cyrillus
Hierosolymitanus: Animam, inquit, & corpus san-
ctificat. Et Catechismus Concilij Tridentini
Sensum libidinis cohibet. Et B. Laurentius Iustinianus
de Institutione & regimine Prælatorum
cap. 21. Corpora castificat. Caro enim Christi, inquit
S. Ambrosius serm. 19. in Psalmum 118. Vmbra
sua caro fuit, quæ nostrarum astus refrigerat cupidita-
tarum: quæ compescuit insolentiam vitiorum: quæ res-
stinxit ignes libidinum: quæ auaritiæ, diuersarumq;
passionum incendia temperauit. Et quid dicam de vmbra
Domini, quando Apostolorum vmbra sanabat.
Hæc ebrietas, (scilicet Communiõ Eucharis-
tica) inquit S. Cyprianus, non accendit sed extin-
guit peccatum, in hoc vino non est luxuria, nec moue-
tur ad ludum post hunc potum lasciuia: consopit obli-
uio cuncta carnis ludibria: Mira sunt, quæ sentit, ma-
gna quæ videt, inaudita quæ loquitur, quem Agnus ille
Paschalis inhabitat: cuius animam meri huius forti-
tudo, hilaritate inexplacabili lætificat & delectat.
De B. Catharina Genuensi scribitur, Quando
aliquâ ex causa ad diuinam mensam accedere non
poterat, toto illo die dolore consciebat, & sibi ipsi,
& sibi ipsi, intolerabilis erat, vnde qui apud illam morabantur, hoc
ipsum animaduertentes, eiq; compatientes dicebant,
clarum esse Deo placere, vt quotidie caeleste epulum ac-
cipiat.

Secundò, Eucharistia prodest ad spirituales
pro-

46.

3 p. q. 79.
a. 1. ad 3.

13. in Ioan.

cap. 17.

Et. 4. 17.

17.

Catech.
myth. 4.

cap. 19.

de eorum
Dom.

cap. 17.

cap. 17.

47.

pro-